

Г. Веселиновъ.

НА КОЛЕДА.

(Разказъ).

3 * 3

Срѣдъ нощъ е. Наоколо е утихнало. Дѣбелъ снѣгъ покрива покривитѣ на кжшитѣ. Двороветѣ, градинитѣ и полето побѣлѣли. Дърветата сж окичени по клоноветѣ съ кичури снѣгъ, тѣжко сж спуснали своитѣ върхове на долѣ и прѣкарватъ своя заспалъ зименъ животъ. Птиченцата се згушили подъ стрѣхитѣ и въ плѣвницитѣ, не издаватъ никакъвъ гласъ. Полето е тихо, заспало и мъртво. То лежи подъ бѣлия си покривъ и топли въ пазвата си посѣтото сѣме, което ще ни даде прѣзъ лѣтото хлѣбъ. Снѣгътъ и ледътъ сж студени, но тѣ топлятъ нивята.

Гората дрѣме, оголена отъ листи и посипана съ снѣгъ. Ни човѣшки, ни птичи гласъ се чуе. Само вълчи вой, по нѣкога нарушава мъртвата тишина. Човѣци и животни, приборани въ села и въ градове, сгушени въ стаитѣ, топлятъ се подъ дебелитѣ покривки. Дори кучетата, вѣрнитѣ стражи на човѣка, — и тѣ лежатъ скрити въ топпи дупки, или свити на кълбо, треперятъ и зъзнатъ.

Въ тази мъртва тишина, всрѣдъ нощъ, ангелъ Господень прѣлетѣ на върха на черковната камбанария. Той разгледа отгорѣ заспалитѣ долове и мъртвото снѣжно поле. Съ разпирени крилѣ, той взе въ здравата си ржка замръзналото желѣзно чукало и удари зѣещата снѣжна и замръзнала камбана.

Единъ приятенъ и сладкозвученъ гласъ се разнесе надъ кжшитѣ, дърветата, градинитѣ и полетата. Гласътъ се повтори като ехо, отъ околнитѣ побѣлѣли баири. Втори пжтъ удари чукътъ по треперливата камбана, втора вълна отъ благовѣстителенъ звукъ прониза въздуха и се разлѣ по цѣлата околностъ. Когато ангелътъ удари трети пжтъ, камбаната и нейниятъ мѣденъ и приятенъ гласъ отново прозвуча надъ покривитѣ. Тогава анге-